

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614210698
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4614210698.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: L. X., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., M. XXXX, zast.: Peter Janík, advokát so sídlom Topoľčany, M. R. Štefánika 5 proti žalovaným v 1/rade: W. E., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., M. XXXX/XX, v 2/rade: P. E., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., P. XXXX/X a v 3/rade: C.. Y. E., O.. XX.XX.XXXX, V. Z., M. XXXX/XX, žalovaní v 1/ a 3/rade zastúpení: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Bratislava, Vajnorská 55, IČO: 42 174 856, zast.: Mgr. Tomáš Mikelka, advokát so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, IČO: 42 138 311, o zaplatenie 196.918,94 eura s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Žalovaní v 1/ až 3/rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 196.918,94 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1/ a ž 3/rade v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 22.12.2014 podal na tunajšom súde žalobu voči žalovaným v 1/ až 3/rade domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť mu sumu 196.918,94 eura, tiež 10%-tný úrok z omeškania za každý kalendárny mesiac zo sumy 196.918,94 eura odo dňa 01.01.2012 do zaplatenia. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 06.12.2010 uzatvoril so žalovanými v 1/ až 3/rade zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im požičal sumu 196.918,94 eura s tým, že žalovaní v 1/ až 3/rade sa na základe tejto zmluvy zaviazali žalobcovi vrátiť zapožičanú sumu v lehote do 31.12.2011. V prípade nedodržania termínu vrátenia pôžičky si zmluvné strany dohodli 10%-tný úrok z omeškania za každý kalendárny mesiac. Žalovaní v 1/ až 3/rade zostali k platbe nečinní a napriek viacerým ústnym, osobným a telefonickým výzvam žalobcu na zaplatenie nereagovali.

2. Žalovaní v 1/ a 3/rade v písomnom vyjadrení uviedli, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznávajú. Tento považujú za nedôvodný, pretože nepreukázal žalobca poskytnutie pôžičky a navrhli žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V písomnom vyjadrení ďalej uvádzajú, že z predloženej zmluvy o pôžičke vyplýva, že zmluva o pôžičke bola podpísaná dňa 06.12.2010. Z článku I., II. zmluvy o pôžičke je však uvedené, že finančné prostriedky vo výške 196.918,94 eura mali byť odovzdané žalovaným v hotovosti pri podpise zmluvy o pôžičke dňa 07.12.2010. Žalovaní v 1/ a 3/ rade popierajú tvrdenie žalobcu o poskytnutí pôžičky. Pôžička vo výške 196.918,94 eura im nebola poskytnutá a odovzdaná dňa 06.12.2010 pri podpise zmluvy o pôžičke a ani následne dňa 07.12.2010. Poukazujúc na náležitosti zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu v predmetnom prípade nedošlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky - finančnej hotovosti vo výške 196.918,94 eura. Z uvedeného dôvodu nedošlo k splneniu podstatnej náležitosti reálneho kontraktu, a to k reálnemu odovzdaniu predmetnej čiastky žalovaným, a preto zmluva o pôžičke 196.918,94 eura nevznikla. Žalobca neodovzdal žalovaným uvedenú sumu.

Žalovaní v 1/ a 3/rade vo veci poukázali na dve zmluvy o pôžičke a to jednu z nich zo dňa 07.06.2007 znejúcu na sumu 2.016.000 Sk v prepočte 66.918,94 eura s dohodnutou dobou splatnosti 07.01.2008 uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1/rade ako dlžníkom. Ďalej zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1/ až 3/rade ako dlžníkmi a to dňa 07.10.2009 na sumu 100.000 eur s dohodnutou dobou splatnosti dňa 07.10.2011. Ďalej uviedli, že pokiaľ ide o predmetnú zmluvu o pôžičke na sumu 196.918,94 eura v skutočnosti dňa 07.10.2010 bola odovzdaná hotovosť žalovanému v 1/rade vo výške 30.000 eur a uvedené sumy 100.000 eur, 66.918,94 eura spolu so sumou 30.000 eur vytvárajú spolu predmetnú sumu 196.918,94 eura čo potvrdzuje, že došlo k naakumulovaniu pôžičiek. Žalovaní v 1/ a 3/rade vzniesli námietku premlčania voči dlžnej sume vo výške 100.000 eur a vo výške 2.016.000 Sk, t.j. 66.918,94 eura.

3. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 07.10.2015 č.k. 6C/60/2015-83 bola žalovaným v 1/ až 3/rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 196.918,94 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku čo do úroku z omeškania súd návrh zamietol. Žalovaným v 1/ až 3/rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku tunajšieho súdu podali odvolanie žalovaní v 1/ a 3/rade. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.01.2017 č.k. 6Co/70/2016-197, 6Co/71/2016 bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušený a vec vrátená v týchto častiach na ďalšie konanie. Rozsudok tunajšieho súdu čo do zamietnutia úroku z omeškania nadobudol právoplatnosť.

5. Vo veci súd vytýčil termín pojednávania na deň 03.11.2017, na ktorom žalovaný v 2/rade uviedol, že bol prítom, keď sa peniaze prevzali. Boli urobené podpisy u notára. Zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi. V čase požičania peňazí bol zamestnancom firmy. Otec teda žalovaný v 1/rade chcel, aby to podpísal, keby sa s ním niečo stalo. Bolo dohodnuté, že peniaze žalobcovi vrátia, čo sa však nestalo. Neskôr firma bola prepísaná na žalovaného v 3/rade.

6. Na pojednávaní dňa 23.02.2018, ktorého sa nezúčastnil opäť žalovaný v 1/rade a súd pojednával v jeho neprítomnosti žalobca uviedol, že snažil sa žalovaným pomôcť pri vybavovaní pôžičky. Vedel od žalovaného v 1/rade, že chce previesť svoju firmu na žalovaného v 3/rade a vo VÚB Topoľčany si vybavovali úver, z ktorého by mu pôžičku vrátili. Keďže úver im bol zamietnutý, snažil sa im vybaviť úver v Slovenskej sporiteľni Piešťany, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému v 3/rade, avšak sa tak nestalo, pretože žalovaný v 3/rade vykonával podnikateľskú činnosť krátko a potrebovali aspoň dve daňové priznania, aby boli v pluse. Žalovaný v 1/rade prišiel s tým, že bude uzavretá zmluva medzi ním a žalovaným v 3/rade, s čím on nesúhlasil a chcel, aby založil firmu alebo jej časť, avšak to žalovaní nerešpektovali. Potom sa ešte stretli, dohodli sa, že predmetnú sumu bude splácať po 3.000 eur až 4.000 eur s úrokom 4%. K stretnutiu došlo medzi žalovaným v 1/ až 3/rade v kancelárii žalovaného v 2/ rade. Všetko bolo dohodnuté, ale nič mu nesplatili, bolo to iba dva dni pred vypršaním lehoty na podanie žaloby. Mysleli, že žalobu nepodá a nezaplatí poplatok. Túto podával 24 hodín pred vypršaním lehoty.

7. Právny zástupca žalovaných v 1/ a 3/rade navrhol výsluch svedka L. V., ktorý sa mal vyjadriť, či žalobca v rozhodnom období sa nachádzal v kancelárii, kde mal odovzdať peniaze.

Svedok U.. L. V. vo svojej výpovedi uviedol, že je bývalým zamestnancom žalovaného v 1/rade a v tej dobe zároveň kolegom žalovaným v 2/ a 3/rade. Zamestnaný bol od novembra 2007 do 31.03.2014. U zamestnávateľa viedol sekretariát, prijímal návštevy. Tiež mal na starosti administratívny chod firmy. Do 31.03.2014 šlo o spoločnosť pod názvom W. E.Ý. O. a jeho právnym nástupcom bola spoločnosť I. S., F.E..D.. Mal vedomosť o tom, že bola uzatvorená zmluva o pôžičke medzi žalovanými v 1/ až 3/rade a žalobcom na sumu, ktorej výšku si presne nepamätal, šlo cca o 196.000 eur. Bolo v týždni od 06.12. alebo 07.12.2010. Pokiaľ vie, k odovzdaniu peňazí malo dôjsť 07.12.2010 v kancelárii žalovaného v 1/rade, ktorá sídli vedľa jeho kancelárie. K odovzdaniu peňazí v tej dobe nemohlo dôjsť, pretože žalobca tam vtedy ani nebol. Celý týždeň alebo celý december ho tam nevidel. Zmluvu o pôžičke písal on 06.12.2010. Písal zmluvu podľa predlohy. Zmluvu potom mal vytlačiť 4krát a tiež mal vedomosť o tom, že žalovaní v 1/ a 3/rade poobede sadli do auta a odišli k notárke.

Žalobca k výpovedi svedka uviedol, že do priestorov žalovaných chodil každý týždeň 3-4krát, pričom svedok mu neotváral, ale dvere mu otváral žalovaný v 2/rade a tiež žalovaný v 3/rade, keďže im poskytoval aj iné pôžičky napr. keď urobili cestu požičal im 10.000 eur. Pokiaľ tam bol žalovaný v 1/ rade, všetko fungovalo a vždy mu to vrátili. So svedkom v živote do styku neprišiel a nemohol vidieť

odovzdávanie peňazí, keď to bolo v kancelárii, ktorá bola vzadu a v nej sedel žalovaný v 1/rade a táto kancelária nebola prepojená s kanceláriou svedka. Stalo sa, že do priestorov budovy prišiel viackrát aj sám, keď bola brána otvorená tak nikomu nezvonil. So svedkom sa nestretával, nemal prečo.

8. Svedok P. X., syn žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca šiel požičať peniaze žalovanému v 1/rade a jeho synom, ale nemal toľko peňazí, jednalo sa o sumu 10.000 eur, nakoľko so žalobcom mali výborný vzťah, pomáhajú si celý život, tak bez problémov mu túto sumu požičal. Nevedel uviesť, v akej výške mal žalobca poskytnúť pôžičku.

9. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že dostatočným spôsobom žalobca preukázal, že došlo k odovzdaniu sumy, ktorú žaluje s tým, že ako dôkaz určil výpoveď žalobcu, potom žalovaného v 2/rade a nepriamo je odovzdanie peňazí potvrdené aj svedkami, ktorí boli vo veci vypočutí. Svedok V. ako uviedol žalobca nemohol pozorovať tie skutočnosti, ktoré sa udiali v kancelárii žalovaného v 2/rade, že tam došlo k odovzdaniu peňazí, čo zároveň žalovaný v 2/rade potvrdil. Nepriamo je to potvrdené aj výpoveďou samotného žalovaného v 1/rade, že suma, ktorá je uvedená v pôžičke, je vlastne na akumulovaním súm, ktoré mali predtým odovzdané, pretože samotný žalovaný v 1/rade uviedol, že on splatil do roku 2010 3 dlžôb, keby sa tam zapísala táto suma, absolútne by to nesedelo. Poukázal na to, že zmluva o pôžičke bola uzavretá 4 účastníkmi podľa všetkého v dobrej viere, nikto proti neprotestoval.

10. Právny zástupca žalovaných v 1/ a 3/rade v záverečnej reči uviedol, že v predmetnom konaní sa jedná o reálny kontrakt a nie konsenzuálny. Všetky dôkazy žalobcu smerujúce k preukázaniu podpísania pôžičky slobodnej vôle a dobrej viere sú v súvislosti so vznikom záväzku pôžičky nepodstatné. Na účely vzniku pôžičky je potrebné, aby došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí k tomu podľa tvrdení žalovaného v 1/ a 3/rade nedošlo. Zmluva o pôžičke v žiadnom prípade odovzdanie peňazí nepreukazuje, ktorá bola podpísaná deň pred údajným odovzdaním peňazí. Vo veci vypočutí svedkovia F. R. X. žiadnym spôsobom nepreukázali a nepotvrdili odovzdanie peňazí priamo ani nepriamo. Svedok V. potvrdil, že žiadna takáto suma nebola do trezoru vložená v rozhodnom období. Taktiež potvrdil, že podľa jeho vnímania žalobca v rozhodnom období v sídle firmy v Č. sa nenachádzal. V konaní žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhli žalobu zamietnuť.

11. Žalovaný v 2/rade vo svojej záverečnej reči uviedol, že k odovzdaniu peňazí došlo reálne a bol toho prítomný. Nepamätal si, či to bolo 06. alebo 07. dňa. Pôžička sa spisovala pánom V. a kázal mu to žalovaný v 1/rade, aby to spísal, následne boli u notára a peniaze sa odovzdávali u nich vo firme.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedka E. F., oboznámením sa s obsahom zmlúv o pôžičke, ostatných listinných dôkazov, po následnom zrušení rozsudku tunajšieho súdu uznesením krajského súdu sa súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov U. L. V., P. X., výpoveďou žalobcu, žalovaného v 2/rade a zistil tento skutkový stav:

Z článku I zmluvy o pôžičke vyplýva, že veriteľ teda žalobca dňa 07.12.2010 pri podpise tejto zmluvy požičiava dlžníkovi t.j. žalovaným v 1/ až 3/rade peniaze v hotovosti v sume 196.918,94 eura bez nároku na úrok. Podľa článku II predmetnej zmluvy o pôžičke dlžník pri podpise tejto zmluvy dňa 07.12.2010 potvrdzuje prevzatie pôžičky peňazí v hotovosti v sume 196.918,94 eura do ruky. Dlžník sa súčasne zaväzuje uvedenú sumu osobne vrátiť veriteľovi do ruky dňa 31.12.2011 v mieste veriteľovho bydliska. Podľa článku III v prípade, ak dlžník nedodrží termín vrátenia pôžičky, veriteľ si nárokuje 10% úrok z omeškania za každý kalendárny mesiac. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 07.10.2015 č.k. 6C/60/2015-83 čo do uplatneného úroku z omeškania 10% za každý kalendárny mesiac z predmetnej sumy bola žaloba zamietnutá, táto časť rozhodnutia nebola predmetom odvolacieho konania, a preto ani nie je predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu.

Žalovaní v 1/ a 3/rade popreli poskytnutie pôžičky, pretože pôžička vo výške 196.918,94 eura im nebola poskytnutá a odovzdaná dňa 06.12.2010 pri podpise, v ktorý deň došlo k overeniu pravosti podpisov a takisto ani následne dňa 07.12.2010. Žalovaný v 1/rade vo veci uviedol, že dňa 07.12.2010 mu bolo požičaných 30.000 eur žalobcom. Dňa 06.12.2010 u notárky spísali zmluvu o navýšení tejto sumy, čo bola podmienka žalobcu. Potvrdil, že žalobca požičiaval finančné prostriedky aj inokedy a to 07.06.2007, kedy požičal 2.016.000 Sk t.j. 66.918,94 eura a 07.10.2009 to bolo 100.000 eur, z ktorých pôžičiek malo byť zaplatených necelých 3. Žalovaný v 2/rade vo svojej výpovedi potvrdil poskytnutie pôžičky v predmetnej sume. Podľa žalovaného v 3/rade to celé začalo v roku 2007, keď žalobca poskytol pôžičku 2.016.000 Sk v prepočte 66.918,94 eura. Potom v roku 2009 bola poskytnutá ďalšia pôžička

v hodnote 100.000 eur. Potom dňa 06.12.2010 žalovaný v 1/rade potreboval ešte 30.000 eur, preto žalobca povedal, že tam dajú jednu sumu a v skutočnosti požičal 30.000 eur.

Zo zmluvy o pôžičke datovanej 07.06.2007 súd zistil, že podľa tejto listiny bola uzatvorená zmluva o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom W. E., teda žalovaným v 1/rade. Z článku I. vyplýva, že veriteľ dňa 07.06.2007 pri podpise tejto zmluvy požičiava dlžníkovi peniaze v hotovosti v sume 2.016.000,-Sk (66.918,94 eura) bez nároku na úrok. Z článku II. vyplýva, že dlžník pri podpise tejto zmluvy dňa 07.06.2007 potvrdzuje prevzatie pôžičky - peňazí v hotovosti v sume 2.016.000,-Sk (66.918,94 eura). Dlžník sa súčasne zaväzuje uvedenú sumu osobne vrátiť veriteľovi do ruky dňa 07.01.2008 v mieste veriteľovho bydliska. V článku III. je uvedené, že v prípade ak dlžník nedodrží termín vrátenia pôžičky veriteľ si nárokuje 10%-tný úrok z omeškania za každý kalendárny mesiac alebo jeho alikvotnú časť v prípade, ak oneskorenie vrátenia pôžičky nedosiahne koniec kalendárneho mesiaca roka.

Zo zmluvy o pôžičke datovanej 07.10.2009 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1/ až 3/rade ako dlžníkom. Z článku I. vyplýva, že veriteľ dňa 07.10.2009 pri podpise tejto zmluvy požičiava dlžníkovi peniaze v hotovosti 100.000 eur na dobu dva roky bez nároku na úrok. Dlžník pri podpise tejto zmluvy dňa 07.10.2009 potvrdzuje prevzatie pôžičky - peňazí v hotovosti v sume 100.000 eur do ruky. Dlžník sa súčasne zaväzuje uvedenú sumu osobne vrátiť veriteľovi do ruky dňa 07.10.2011 v mieste veriteľovho bydliska. Z článku III. vyplýva, že v prípade ak dlžník nedodrží termín vrátenia pôžičky veriteľ si nárokuje 10%-tný úrok z omeškania za každý kalendárny mesiac alebo jeho alikvotnú časť v prípade, ak oneskorenie vrátenia pôžičky nedosiahne koniec kalendárneho mesiaca roka.

Žalovaní v 1/ a 3/rade vzniesli námietku premlčania voči dlžnej sume vo výške 100.000 eur v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 07.10.2009 a tiež námietku premlčania voči dlhu vo výške 2.016.000,-Sk (66.918,94 eura) v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 07.10.2007.

13. Podľa § 657 OZ, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 43 OZ, účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

15. Podľa § 100 ods. 1 OZ, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 OZ, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Náležitosti zmluvy o pôžičke nie sú predpísané, účastníci zmluvy sú povinní dbať o to, aby pri úprave zmluvných vzťahov bolo odstránené všetko, čo by mohlo viesť ku vzniku rozporov. Do zmluvy sa preto uvedú všetky dojednania, ktoré obe strany považujú za dôležité a chránia ich záujmy, takže uvedú najmä výšku pôžičky, dobu trvania pôžičky, dojednanie výšky úroku a spôsob úročenia, spôsob vrátenia pôžičky s dohodnutým termínom vrátenia pôžičky.

18. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané a potvrdené aj výpoveďami žalovaných v 1/ až 3/rade, že žalobca im požičal sumu 196.918,94 eura, i keď žalobca tvrdil, že k tomu došlo tak, že túto sumu dal na jeden raz, čo potvrdil aj žalovaný v 2/rade a žalovaní v 1/ a 3/rade tvrdili, že uvedenú sumu žalobca poskytol na trikrát. Napokon celá výška požičanej sumy nebola medzi stranami sporná a bola jednoznačne uvedená v predmetnej zmluve o pôžičke, ktorú ako dlžník podpísali všetci žalovaní v 1/ až 3/rade.

Účastníci právneho úkonu sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov (§ 43 OZ).

Ak účastníci právneho úkonu nepostupovali podľa uvedeného zákonného ustanovenia a neujasnili si svoje zmluvné vzťahy jednoznačnými písomnými dojednaniami, musia znášať aj z toho nepriaznivé dôsledky.

Žalovaní v 1/ a 3/rade tvrdili splácanie pôžičky žalobcovi, ale bez toho, aby predložili čo len jeden doklad o úhrade aspoň niektorej splátky pôžičky. Neobstojí tvrdenie žalovaného v 1/rade, že nemá o tom žiaden doklad, keď so žalobcom boli priatelia, a preto potvrdenie nežiadal. Podľa žalovaného v 3/rade malo ísť pritom o nemalé, nie zanedbateľné splátky v sumách po 1.200 eur, po 2.500 eur a 2.900 eur mesačne, pričom bolo práve v ich záujme, aby doklad o úhrade splátok požadovali od žalobcu tak ako žalobca napriek priateľskému vzťahu požadoval podpisy žalovaných v 1/ až 3/rade na predmetnej zmluve.

Dôsledok toho, že žalobca ako veriteľ poprel splácanie pôžičky, je potom jednoznačne na ťarchu žalovaných v 1/ a 3/rade, ktorí tak neunesli dôkazné bremeno.

Preto súd žalobe žalobcu vyhovel a na námietku premlčania zo strany žalovaných v 1/ a 3/rade neprihliadal, keď podľa zmluvy o pôžičke predmetnú sumu mali žalovaní v 1/ až 3/rade zaplatiť do 31.12.2011, pričom žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 22.12.2014, teda ešte pred uplynutím 3 ročnej premlčacej doby.

19. Pretože predmetnú zmluvu o pôžičke uzatvorili všetci žalovaní v 1/ až 3/rade, v tejto zmluve označený ako dlžník so záväzkom sumu 196.918,94 eura osobne vrátiť veriteľovi, t.j. žalobcovi do ruky dňa 31.12.2011. K uloženiu povinnosti zaplatiť predmetnú sumu žalovaným v 1/ a 3/rade došlo na základe žalobného petitu tak, ako to navrhol žalobca, ktorý v tomto žalobnom petite nerozdelil výšku požadovanej sumy medzi žalovaných.

20. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní, súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktoré mu vznikli zaplateným súdneho poplatku za podanie žaloby a titulom trov právneho zastúpenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).